

Arrest

nr. 162 764 van 25 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 31 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering van 16 mei 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. M. DE FEYTER, die loco advocaat Mr. G. VERGAUWE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat K. BERNARD, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 mei 2013 wordt de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(...) In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, R. V., attaché, wordt aan de persoon die verklaart zich H., A. te noemen, geboren te Podujevo op 10.03.1968, en welke verklaart van Servische nationaliteit te zijn,

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië(3), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- ☐ Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.
- ☐ Krachtens artikel 27, §1, tweede lid van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land, indien hij beschikt over een geldige verblijfstitel of een tijdelijke verblijfsvergunning van een verdragsluitende Staat, teruggedleid worden naar de grens van deze Staat of met deze Staat als bestemming ingescheept worden.
- ☐ Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.
- ☐ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden en/of van de Duitse overheid in het kader van een terugnameakkoord

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Opsluiting: Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden en/of van de Duitse overheid in het kader van een terugnameakkoord.

Gezien betrokkene verblijft in België zonder gekend adres – een aanduiding van een verplichte verblijfplaats niet kan uitgevoerd worden – is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen.

☐ In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

(...)

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België. Er is dus een risico op onderduiken. Daarom wordt hem geen enkele termijn om het grondgebied te verlaten toegestaan en wordt hem een inreisverbod van drie jaar opgelegd. (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit het document van 4 juni 2013, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de verzoekende partij op 31 mei 2013 werd gerepatriëerd naar Aken. Dit verslag vermeldt: *"(...) kan ik u meedelen dat de genaamde H.A. effectief gerepatriëerd werd op 31.05.2013, met bestemming Aken (...)".*

2.2. Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ter terechtzitting de vraag naar het actuele belang van verzoekende partij bij het voorliggende beroep, nu uit informatie verstrekt door verweerder blijkt dat verzoekende partij zich niet meer op het Belgische grondgebied ophoudt gelet op de repatriëring op 31 mei 2013 en het bevel om het grondgebied te verlaten van 16 mei 2013 aldus werd uitgevoerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting werd aan de raadsman van de verzoekende partij gevraagd of hij het actueel karakter van het belang bij huidig beroep kan toelichten ondanks de verwijdering van de verzoekende partij van het grondgebied. De raadsman van de verzoekende partij stelt zich terzake te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

In casu kan niet worden vastgesteld dat de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten de verzoekende partij nog enig voordeel kan opleveren en dat zij een actueel belang heeft bij de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

Het beroep is dan ook niet ontvankelijk voor zover het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

Het opgeworpen middel zal verder dan ook enkel besproken worden voor zover het gericht is tegen het bestreden inreisverbod.

3. Onderzoek van het beroep in zoverre het gericht is tegen het inreisverbod

3.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich in een tweede middel richt tegen het inreisverbod. Zij betoogt als volgt:

"(...) 2. Schending van art. 74/11, §1 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en art. 62 van de Vreemdelingenwet waarin o.m. vermeld staat dat "De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermeld en die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn

Art. 74/11 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

Art. 74/11.1¹ § 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen 1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of; 2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Voormeld art. laat toe een inreisverbod op te leggen van MAXIMUM 3 jaar.

Dit houdt in dat ook een inreisverbod van minder dan 3 jaar mogelijk is.

Inderdaad, waar er als sanctie een maximum is vermeld, houdt evenzeer is dat er ook een minimum mogelijk moet zijn.

Waarom in casu het maximum wordt opgelegd is geenszins duidelijk en wordt ook helemaal niet gemotiveerd.

Het is duidelijk dat er een motivering moet vermeld worden waarom de maximum termijn werd weerhouden en niet een termijn die ligt tussen 1 dag en 3 jaar.

Verzoeker heeft nooit enig bevel gekregen en heeft niets verkeers gedaan in België behalve dat hij de begrafenis van eren familielid heeft bijgewoond.

Waarom hij dan ook een maximum verbod van 3 jaar dient te krijgen is dan ook geenszins duidelijk en zeker niet wettelijk gemotiveerd.

Dit lijkt eerder op willekeur dan wel een stijlformule.

De motivering is dan ook niet afdoende. (...)”

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen. Zij wijst op artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet en op het feit dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan. De reden waarom een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd is omdat verzoekende partij geen officiële verblijfplaats heeft in België en er een risico op onderduiken bestaat waardoor geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan.

2.3. Verzoekende partij betoogt slechts dat zij nooit eerder een bevel heeft gekregen en dat zij niks verkeers heeft gedaan behalve dat zij een begrafenis in België heeft bijgewoond. Daarmee weerlegt zij echter niet de vaststelling dat er voor haar vrijwillig vertrek geen enkele termijn werd toegestaan omdat zij geen officiële verblijfplaats heeft in België en evenmin in bezit is van een geldig paspoort om op legale wijze op het Belgische grondgebied te verblijven. Op grond van deze vaststelling nam de gemachtigde van de staatssecretaris op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten waarin bovendien in toepassing van artikel 74/14, §3, 1° van de vreemdelingenwet geen termijn voor vrijwillig vertrek voorzien was. Dit bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies gaat op grond van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet gepaard met een inreisverbod van drie jaar, de in casu bestreden beslissing, omdat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn werd toegestaan en omwille van volgende redenen: *“Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België. Er bestaat dus een risico op onderduiken. Daarom wordt hem geen enkele termijn om het grondgebied te verlaten toegestaan en wordt hem een inreisverbod van drie jaar opgelegd.”* (eigen onderlijning).

Zoals duidelijk blijkt en in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, werd wel degelijk gemotiveerd waarom de gemachtigde in casu een inreisverbod voor de duur van drie jaar oplegde, met name omdat verzoekende partij geen officiële verblijfplaats in België heeft en er dus een risico op onderduiken bestaat.

Nogmaals benadrukt de Raad dat het betoog van verzoekende partij dat zij nooit eerder een bevel heeft gekregen en enkel op het Belgische grondgebied vertoefde ter bijwoning van een begrafenis waarvan zij trouwens geen enkel stavingsstuk voorlegt, geen afbreuk kan doen aan de pertinente vaststelling dat zij geen officiële verblijfplaats heeft in België en er een risico bestaat op onderduiken.

2.4. Verzoekende partij kan gelet op voorgaande evenmin voorhouden dat de bestreden beslissing getuigt van een stijlformule nu specifiek omtrent de elementen eigen aan de zaak van de verzoekende partij wordt gemotiveerd.

2.5. Noch een schending van de motiveringsplicht, noch een schending van artikel 74/11, §1 van de vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng februari tweeduizend zestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

S. DE MUYLDER